

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru
Dosarul nr. 2ac-413/21
2-19087077-02-2ac-24052021

judecător: R.Pascari

D E C I Z I E

Colegiul Civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Chișinău

03 noiembrie 2021

Instanța compusă din:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecători
Grefier

Maria Guzun
Ina Dutca și Ala Malîi
Lîsii Nicoleta

examinând în ședință publică cererea de apel declarată de reprezentantul apelantului, SRL „Viocris-Impex”, Iachim Anatol, împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 11 martie 2021, adoptată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de SA „Yuzhmorrybflot” împotriva „Viocris-Impex”, intervenient accesoriu Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală a Republicii Moldova cu privire la constatarea acțiunii cu rea-credință și anularea mărcii,-

c o n s t a ț ă:

Circumstanțele cauzei:

La 27 februarie 2019 ”Yuzhmorrybflot” SA a depus o cerere de chemare în judecată către ”Viocris-Impex” S.R.L., intervenient accesoriu Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală a Republicii Moldova cu privire la constatarea acțiunii cu rea-credință și anularea mărcii.

În motivarea acțiunii a indicat că, este o vestită companie rusească din industria peștelui, specializată în capturarea, prelucrarea, producerea, transportarea și păstrarea peștelui, vânzarea produselor din pește, producerea cutiilor de conserve, reparația navelor, comercializarea angro.

A relevat reclamanta că în prezent este cel mai mare producător de conserve din Primorsky Krai, Federația Rusă. Companiei reclamante îi aparține una din cele mai mari fabrici de pește amplasate pe țărmul mării - care produce anual 120 mln. de cutii de conserve.

A specificat compania reclamanta că îi aparțin trei nave maritime de pescuit, prelucrare și transportare a peștelui: „Zaliv Vostok”, „Kapitan Efremov” și „Vsevolod Sibirțev” cu o capacitate de prelucrare a 1 000 tone de pește pe zi; 15

nave de pescuit, alte 6 nave de transportare a peștelui, înzestrate cu instalații de prelucrare primară și de refrigerare a peștelui.

A motivat compania reclamantă că dispune de propria bază de echipare și deservire tehnică, de o fabrică de producere a cutiilor de conserve cu o capacitate de producție de 500 000 de cutii pe zi, o rețea de depozite în toate regiunile Federației Ruse, camioane de mare tonaj, linii ferate de acces, tehnică de încărcare-descărcare etc. 6. Cu trimitere la site-ul companiei www.доброфлот.рф, susține reclamanta că are o gamă largă și variată de produse din pește marcate Доброфлот - peste 40 denumiri de produse.

A subliniat că produsele reclamantei marcate Доброфлот sunt pe larg cunoscute și apreciate pe piața de desfacere din Federația Rusă, dar și în statele membre ale CSI, China și SUA.

A argumentat reclamanta că este titulara unui șir de mărci Доброфлот, înregistrate în Federația Rusă, printre care și marca combinată nr.547042, constituită din cuvântul "dobroflot", redactat cu caractere chirilice majuscule și o combinație de elemente figurative, care reprezintă imaginea stilizată a unei corăbioare, având prin părți două perechi de linii orizontale paralele - înregistrată în Federația Rusă la 29.06.2015, cu prioritate din 28.03.2014, pentru produse și servicii din clasa 29 din Clasificatorul Internațional al Produselor și Serviciilor (în continuare: CIPS) - anșoauri, alge marine prăjite, caviar, caviar prelucrat de pește, calmari, conserve și preservas din pește și fructe de mare, bastoane crab, creveți, squabberfish, homari, somon, midii, moluște, fructe de mare, algele, făină alimentară de pește, mousse de pește, lobsters, pate din pește, produse alimentare din pește, raci, crustacee, pește conservat, pește, pește sărat, sardele, hering, somonul de Atlantic, macrou, trepang, ton, stridii, fileu de pește, păstrăv, produse afumate-uscate din pește și fructe de mare, extracte alimentare din alge, din clasa 30 CIPS – aromatizanti, aromatizanti pentru produse de cofetărie, cu excepția uleiurilor esențiale, aromatizanti pentru băuturi, cu excepția uleiurilor esențiale, aromatizanti pentru cafea, aromatizanti, cu excepția uleiurilor esențiale, badian etc; din clasa 35 CIPS — agenție pentru import-export, agenție pentru informații comerciale, analiza prețului de cost, demonstrarea mărfurilor, studiul pieței, informații business, informații și consiliere comercială a consumatorilor (informații pentru consumatori asupra mărfurilor), cercetarea conjuncturii, cercetări de marketing, marketing, organizarea expozițiilor în scopuri comerciale și de publicitate, organizarea iarmaroacelor în scopuri comerciale și de publicitate, amenajarea vitrinii etc; din clasa 39 CIPS — închirierea depozitelor, livrare de mărfuri ambalate, livrare de mărfuri, informații privind mișcarea, informații privind problemele de transport, informații privind păstrarea mărfurilor în depozit, logistica transporturilor, transport rutier de mărfuri, transportul mărfurilor, intermedierea în transportarea maritimă a mărfurilor etc.

A invocat că la 20 ianuarie 2016, reclamanta a încheiat cu pîrîta - compania moldovenească "Viocris-Impex" S.R.L. contractul de livrare, în temeiul căruia reclamanta s-a obligat să livreze pîrîtei marfa indicată în specificații, care constituie părți componente ale contractului, în valoare de circa 30 000 000 de ruble rusești.

A precizat că în temeiul contractului, reclamanta a livrat pîrîtei produse marcate Доброфлот, în valoare totală de 6 627 242 ruble rusești, fapt care se atestă prin declarațiile vamale anexate.

A explicat că la 14 martie 2017, pîrîta fără a obține acordul prealabil al reclamantei și fără a pune reclamanta în cunoștință de cauză, a depus la AGEPI cerere de înregistrare a mărcii combinate Доброфлот pentru produsele și serviciile cuprinse de clasele 29 și 35 CIPS, care a devenit marca nr. 31550 înregistrată la 14.08.2018.

Consideră reclamanta că pîrîta a exercitat dreptul la înregistrarea mărcii litigioase cu rea-credință, aceasta deoarece marca litigioasă Доброфлот nr.31550, înregistrată la 14.08.2018 pe numele pîrîtei este identică cu marca anterioară Доброфлот nr. 547042, înregistrată pe numele reclamantei pe teritoriul Federației Ruse încă la 29 iunie 2015, cu prioritate din 28 martie 2014, pentru produsele din clasele, 29, 30, 35 și 39 CIPS.

Or, marca litigioasă Доброфлот nr. 31550 - la fel ca și marca anterioară Доброфлот nr. 547042, înregistrată pe numele reclamantei pe teritoriul Federației Ruse - este constituită din cuvîntul „dobroflot”, redactat cu caractere chirilice majuscule și o combinație de elemente figurative, care reprezintă imaginea stilizată a unei corăbioare, avînd prin părți două perechi de linii orizontale paralele. Astfel, identitatea mărcilor confruntate este incontestabilă.

A notat că marca litigioasă Доброфлот nr. 31550 — la fel ca și marca anterioară Доброфлот nr. 547042, înregistrată pe numele reclamantei pe teritoriul Federației Ruse - este înregistrată pentru produsele și serviciile cuprinse de clasele 29 și 35 CIPS. Deci, mărcile confruntate sunt înregistrate pentru produse și servicii identice.

A susținut reclamanta că probele cuprinse în Anexa nr. 7, demonstrează că înaintea datei de depozit a mărcii litigioase Доброфлот - adică înainte de 14 martie 2017 - reclamanta a plasat pe piața Republicii Moldova produse marcate Доброфлот.

Mai mult, a menționat că produsele marcate Доброфлот au fost plasate pe piața Republicii Moldova chiar de pîrîta, invocînd în acest sens declarația vamală din 22.02.2016; Scrisoarea de Transport Internațional CMR nr. 000795 din 29.02.2016; Invoice nr. M0000235 din 24.02.2016; Declarația vamală din 23.03.2016; Scrisoarea de Transport Internațional CMR nr. 001709; Invoice nr.M0000419 din 21.03.2016; Declarația Vamală din 25.05.2016; Scrisoarea de

Transport Internațional CMR nr. 0028511 din 25.05.2016; Invoice nr. M0000845 din 18.05.2016.

Consideră că, circumstanțele relatate supra, demonstrează univoc și cu certitudine că depunerea cererii de înregistrare a mărcii identice Доброфлот reprezintă un atac direct împotriva patrimoniului reclamantei, o acțiune deliberată și în cunoștință de cauză. Iar conduita pârîtei nu se înscrie în regulile bunei credințe și ale uzanțelor oneste în activitatea de afaceri, dar dimpotrivă, constituie un act abuziv de uzurpare a unor bunuri străine.

Prin urmare, consideră reclamanta că marca nr. 31550 Доброфлот urmează a fi anulată în baza art. 21 al Legii nr. 38, rea-credința fiind un motiv absolut de nulitate.

A solicitat reclamanta prin cererea de chemare în judecată depusă: constatarea faptului că pârîta "Viocris-Impex" S.R.L. a acționat cu rea-credință în momentul depunerii cererii de înregistrare a mărcii nr. de depozit 040325 DOBROFLOT (devenită marca nr. 31550 DOBROFLOT) și anularea mărcii nr. 31550 DOBROFLOT, înregistrată la 14 august 2018 pe numele titularului "Viocris-Impex" S.R.L. pentru produse și servicii din clasele 29, 35 ale Clasificatorului Internațional al Produselor și Serviciilor

Poziția instanței de fond:

Prin hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 11 martie 2021, s-a admis cererea de chemare în judecată înaintată de "Yuzhmorrybflot" S.A. către "Viocris-Impex" S.R.L., intervenient accesoriu Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală a Republicii Moldova cu privire la constatarea acționării cu rea-credință și anularea mărcii. S-a constatat faptul că "Viocris-Impex" S.R.L. a acționat cu rea-credință la momentul depunerii cererii de înregistrare a mărcii nr. de depozit 040325 DOBROFLOT (devenită marca nr. 31550 DOBROFLOT). S-a anulat marca nr.31550 DOBROFLOT, înregistrată la 14 august 2018 pe numele titularului "Viocris-Impex" S.R.L. pentru produse și servicii din clasele 29, 35 ale Clasificatorului Internațional al Produselor și Serviciilor.

Solicitarea apelantului și termenul de declarare a apelului:

Nefiind de acord cu soluția adoptată de instanța de fond, la 25 martie 2021 SRL "Viocris-Impex" a depus apel împotriva hotărârii Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 11 martie 2021, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii.

În conformitate cu art. 362 alin. (1) din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

Potrivit art. 111 alin. (3) din Codul de procedură civilă, termenul de procedură

stabilit în ani, luni sau zile începe să curgă în ziua imediat următoare datei calendaristice stabilite, datei comunicării actului de procedură sau producerii, evenimentului ori momentului care a condiționat începutul lui.

Colegiul reține că din materialele cauzei rezultă că hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru a fost pronunțată la data de 11 martie 2021, iar cererea de apel a fost declarată la 25 martie 2021. Prin urmare Colegiul constată că apelul a fost declarat în termen.

Argumentele apelantului:

În motivarea cererii de apel, SRL ”Viocris-Impex” a reiterat circumstanțele de fapt și de drept evocate în instanța de fond.

Suplimentar, a indicat că consideră neîntemeiată și ilegală, pasibilă de a fi casată, din motiv, că Judecătoria Chișinău (sediul Centru) incorect a constatat circumstanțele de fapt ale cauzei, eronat a aplicat și interpretat normelor de drept material la judecarea pricinii. Aceste necorelări și necorespunderi, admise de Judecătoria Chișinău (sediul Centru), constituie temei pentru declararea prezentului apel și casarea Hotărârii, potrivit articolelor 357 și 386 din Codul de procedură civilă.

A relevat că, instanța a reținut că pentru atingerea acestui scop, trebuie să dovedească îndeplinirea cumulativă a două cerințe distincte: cunoașterea faptului relevant, adică existența și folosirea mărcii anterioare, sau chiar a unui semn neînregistrat ca marcă și intenția frauduloasă, însă intenționat nu a luat în considerație că trimiterile la actele de concurență neloială sunt aplicabile doar în raport cu un concurent, pe când raporturile dintre pârât și reclamant nu sunt raporturi între concurenți: pârâtul vinde marfa pe care o procură de la reclamant. Procurarea are loc în Federația Rusă și este transportată și devamată de către pârât. Reclamantul nu are și nu a avut nici o activitate directă sau indirectă, prin interpuși sau în nume propriu, pe teritoriul Republicii Moldova. Marca pârâtului a fost înregistrată și este utilizată doar pe teritoriul Republicii Moldova. Pârâtul nu desfășoară activități pe teritoriul Federației Ruse.

A specificat că, atâta timp cât activitățile de comercializare a produselor sub marca „Dobroflot” nu se intersectează în aceleași limite geografice, nu pot exista acțiuni concurențiale. Instanța, în încercarea de a dovedi acțiunile neconcurențiale, face trimitere la comercializarea produselor pe piața Republicii Moldova; la contractul de furnizare din 20.01.2016; la declarațiile vamale, scrisori de transport internațional, invoice-uri. Toate acestea, însă, împreună sau separat, arată fără dubii că toate acțiunile de comercializare, așa cum am menționat și mai sus, erau realizate exclusiv de către pârât, pe seama și cheltuiala sa.

A opinat că, constatarea instanței că pârâtul a practicat activități concurențiale cu rea-credință, este eronată și, respectiv ilegală, deoarece însăși circumstanțele și

probele pe care se bazează sunt eronate. La fel, instanța nu a examinat și nu a constatat existența celei de a doua cerință - intenția frauduloasă. Așadar, cele două cerințe pe care instanța și le-a propus să le constate și pe care trebuia să le constate, nu sunt întrunite, nici separat, nici, cu atât mai mult, cumulativ.

Consideră că, în cercetarea sa, instanța trebuia să examineze dacă reclamantul a dovedit sau nu și, respectiv, să constate (instanța) dacă sunt întrunite elementele de bază pentru a declara o înregistrare nulă, cerute de prevederile art.21, alin.(1), lit.b) din Legea 38/2008 privind protecția mărcilor, elementele de bază a le căruia trebuie întrunite cumulativ sunt: reaua-credință a solicitantului și solicitantul, la momentul depunerii, să știe că pe piața Republicii Moldova se utilizează o asemenea marcă, cu bună-credință, de către altă persoană, pentru produse și/sau servicii identice sau similare cu cele pentru care marca a fost depusă spre înregistrare, fie că sînt promovate sau se negociază promovarea/plasarea produselor și/sau serviciilor identice sau similare cu cele pentru care marca a fost depusă spre înregistrare marcate cu o asemenea marcă.

A indicat că, reaua-credință nu a fost dovedită. Totodată, se poate constata că nici la data depunerii cererii de înregistrare a mărcii, nici la data examinării acțiunii, nu existau situații care generează conflict cu o altă marcă sau dacă titularul mărcii înregistrate utilizează marca doar în scop de blocaj.

Aprecierea instanței de apel:

În conformitate cu prevederile art. 385 lit. c) Codul de procedură civilă, instanța de apel, după ce judecă apelul, este în drept să admită apelul și să caseze integral sau parțial hotărârea primei instanțe, emițând o nouă hotărâre.

Potrivit art.373 alin. (1), (2) și (5) Codul de procedură civilă, instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță. În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea cauzei, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces. Instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Din normele de drept citate, Colegiul civil reține că sarcina instanței de apel derivă din dispozițiile art.373 alin.(1), (2) și (5) Codul de procedură civilă, în condițiile în care instanța de fond a soluționat fondul cauzei, cu expunerea argumentelor în vederea admiterii sau respingerii acțiunii în raport cu concluziile reținute de către aceasta.

În cadrul examinării cauzei în ordine de apel, Colegiul civil a stabilit că, "Yuzhmorrybflot" SA este o companie din Federația Rusă, specializată în

capturarea, prelucrarea, producerea, transportarea și păstrarea peștelui, vânzarea produselor din pește, etc, avînd o gamă largă și variată de produse din pește marcate Доброфлот.

Prin contractul de furnizare din 20 ianuarie 2016 încheiat între "Yuzhmorrybflot" SA și „Viocris-Impex” SRL părțile au convenit asupra furnizării de către prima a produselor care au fost plasate pe piața Republicii Moldova de către "Viocris-Impex" SRL, fapt probat fapt confirmat prin declarația vamală din 22.02.2016, Scrisoarea de Transport Internațional CMR nr. 000795 din 29.02.2016, Invoice nr. M0000235 din 24.02.2016; declarația vamală din 23.03.2016; Scrisoarea de Transport Internațional CMR nr. 001709; Invoice nr.M0000419 din 21.03.2016; Declarația Vamală din 25.05.2016; Scrisoarea de Transport Internațional CMR nr. 0028511 din 25.05.2016; Invoice nr. M0000845 din 18.05.2016.

Conform Certificatului-extras în baza informațiilor din Registrul de stat al mărcilor comerciale din Federația Rusă, reclamanta "Yuzhmorrybflot" S.A. este titulara mărcii Доброфлот, înregistrată în Federația Rusă la 29.06.2015, cu nr.547042.

La 15 decembrie 2017 a fost emisă Decizia de înregistrare a mărcii DOBROFLOT nr.depozit 040325 din 14.03.2017 pentru produsele și serviciile din clasele 29 și 35 conform Clasificatorului Internațional de Produse și Servicii, pe numele titularului "Viocris-Impex" SRL.

La 14 august 2018 a fost înregistrată marca nr.31550 DOBROFLOT, pe numele titularului "Viocris-Impex" SRL pentru produse și servicii din clasele 29, 35 ale Clasificatorului Internațional al Produselor și Serviciilor.

La 08 octombrie 2018 a fost eliberat certificatul de înregistrare a mărcii Доброфлот nr.depozit 040325 din 14.03.2017 pentru produsele și serviciile din clasele 29 și 35 conform Clasificatorului Internațional de Produse și Servicii pe numele titularului "Viocris-Impex" SRL, anume - 29 – carne, pește, păsări și vînat; extracte din carne, fructe și legume conservate, congelate, uscate și fierte; jeleuri, dulceturi, compoturi, ouă, lapte și produse lactate, uleiuri și grăsimi comestibile;– 35 – publicitate, gestiunea afacerilor comerciale, administrare comercială, lucrări de birou, conform Clasificării internaționale a produselor și serviciilor în scopul înregistrării mărcilor (CIPS).

La 08 februarie 2018 "Yuzhmorrybflot" SA a depus o contestație împotriva Deciziei Direcției mărci și design industrial din 15 decembrie 2017 privind înregistrarea mărcii Доброфлот nr.depozit 040325 din 14 martie 2017.

La 11 iunie 2018 Comisia de contestații a AGEPI a emis hotărîrea privind respingerea revendicărilor contestatarului; menținerea în vigoare a Deciziei Direcției mărci și design industrial din 15 decembrie 2017; transmiterea dosarului în Direcția mărci și design industrial pentru continuarea procedurilor.

Conform art.9 Cod civil de a acționa cu bună credință este o obligație. Respectiv, înregistrarea mărcii se efectuează reieșind din buna credință a solicitantului.

În conformitate cu art. 3 lit. a) al Legii privind protecția mărcilor, drepturile asupra mărcii sînt dobîndite și protejate pe teritoriul Republicii Moldova prin înregistrare în condițiile prezentei legi.

De asemenea în conformitate cu art. 21 alin.(1) al aceleași Legi, marca este declarată nulă în urma unei cereri de anulare, depuse la judecătoria în a cărei jurisdicție este sediul AGEPI, sau a unei cereri reconvenționale într-o acțiune de apărare a drepturilor, depuse la aceeași instanță, dacă:

- a) a fost înregistrată contrar prevederilor art.7;
- b) solicitantul a acționat cu rea-credință în momentul depunerii cererii de înregistrare a mărcii.

Marca se consideră ca fiind înregistrată cu rea-credință în cazul în care, la momentul depunerii cererii de înregistrare a ei, solicitantul știa sau putea ști că pe piața Republicii Moldova se utilizează o asemenea marcă, cu bună-credință, de către altă persoană, pentru produse și/sau servicii identice sau similare cu cele pentru care marca a fost depusă spre înregistrare ori că sînt promovate sau se negociază promovarea/plasarea produselor și/sau serviciilor identice sau similare cu cele pentru care marca a fost depusă spre înregistrare marcate cu o asemenea marcă, care este anterioară și care beneficiază de protecție și se bucură de renume cel puțin într-un stat parte la Convenția de la Paris sau la Acordul de instituire a Organizației Mondiale a Comerțului, iar prin utilizarea mărcii înregistrate se creează un risc de confuzie cu marca anterioară sau fără motive justificate se profită de renumele acesteia.

La anularea mărcii pe motivul înregistrării ei cu rea-credință se va ține cont în special de faptul dacă marca înregistrată este utilizată pentru produse care generează conflict cu o altă marcă sau dacă titularul mărcii înregistrate utilizează marca doar în scop de blocaj.

Din conținutul normei de drept citate, instanța de apel reține că pentru a anula marca pe acest temei, urmează să se stabilească acțiunile de rea-credință a solicitantului la data depunerii cererii de înregistrare a mărcii.

Astfel, cerința reclamantului privind constatarea faptului că pîrîta "Viocris-Impex" S.R.L. a acționat cu rea-credință în momentul depunerii cererii de înregistrare a mărcii nr. de depozit 040325 DOBROFLOT (devenită marca nr. 31550 DOBROFLOT) Colegiul o consideră neîntemeiată.

Colegiul civil menționează că reaua-credință, ce reprezintă circumscrisa atitudinii obiective și subiective a părților, urmează a fi analizată din perspectiva raporturilor juridice existente între părți anterior formulării cererii de înregistrare a mărcii.

Simpla cunoștință a existenței mărcii anterior nu este suficientă pentru întrunirea condiției relei - credințe, fiind necesar ca acest fapt să fie unul de natură frauduloasă. Reaua-credință implică îndeplinirea cumulativă a două cerințe distincte, vizând, pe de o parte, cunoașterea „faptului relevant”, adică existența și folosirea unei mărci anterioare sau chiar a unui semn neînregistrat ca marcă, iar pe de altă parte, intenția frauduloasă.

Constatările anterioare sunt confirmate și de aprecierile Curții de Justiție a Uniunii Europene, reflectate în decizia pronunțată la 11 iunie 2009, în cauza C – 529/07 (Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli AG contra Franz Hauswirth GmbH).

Pentru a fi în situația înregistrării unei mărci cu rea-credință, urmează să se țină cont de principiile calificative a acțiunilor de rea-credință, și anume scopul de blocaj și generarea unui conflict cu o altă marcă.

În conformitate cu art. 117 alin. (1) din Codul de procedură civilă, probe în cauze civile sînt elementele de fapt, dobîndite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanțelor ce justifică pretențiile și obiecțiile părților, precum și altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei.

Art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă prevede că fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Totodată, în conformitate cu art. 119 alin.(1) din Codul de procedură civilă, probele se adună și se prezintă de către părți și de alți participanți la proces.

Raportând situația de fapt la normele de drept citate, instanța de apel consideră că instanța de fond eronat a concluzionat asupra temeiniciei acțiunii.

Concomitent, Colegiul constată ca fiind neîntemeiată și cerința reclamantului/întimat privind anularea mărcii nr. 31550 DOBROFLOT, înregistrată la 14 august 2018 pe numele titularului ”ViocrisImpex” S.R.L. pentru produse și servicii din clasele 29, 35 ale Clasificatorului Internațional al Produselor și Serviciilor, în temeiul art. 21 alin. (l) lit. b) din Legea nr. 38/2008.

Astfel, reieșind din materialele dosarului, Colegiul reține că, la etapa examinării de către AGEPI a semnului mărcii nr.depozit 040325 din 14 martie 2017 nu s-au depistat careva drepturi anterioare ce ar putea fi opuse la înregistrarea mărcii, mai mult ca atît în termenii legali nici o persoană nu a depus opoziții, contestații împotriva înregistrării mărcii.

Conform prevederilor art. 6 din Legea nr.38 din 29.02.2008 precum și a tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte, dreptul la marcă poate fi dobîndit de orice persoană fizică sau juridică națională sau străină și nu se impune condiția desfășurării activității de producție, de comerț sau de prestare a serviciilor, la data depunerii cererii de înregistrare a mărcii.

Colegiul notează că ”Yuzhmorrybflot” SA nu a prezentat probe care ar confirma faptul că intimații au acționat cu rea-credință la momentul depunerii

cererilor de înregistrare a mărcilor, în astfel de circumstanțe acțiunea înaintată este lipsită de suport probatoriu.

Instanța de apel atestă că, în speță, circumstanțele de fapt, probatoriul anexat raportate la normele legale incidente nu determină concluzia privind reaua-credință a SRL "Viocris-Impex" la depunerea cererii de înregistrare a mărcii, circumstanță care atrage consecvent imposibilitatea anulării mărcii.

Or, raporturile dintre reclamant și pârât nu sunt raporturi între concurenți, pârâtul vinde marfa pe care o procură de la reclamant, iar procurarea are loc în Federația Rusă și este transportată și devamată de către pârât/apelant pe seama și cheltuiala sa.

Totodată de către reclamant nu a fost probat faptul că are și/sau a avut o activitate directă sau indirectă, prin interpuși sau în nume propriu, pe teritoriul Republicii Moldova.

Mai mult ca atât, intimatul nu a probat faptul că apelantul desfășoară activități pe teritoriul Federației Ruse, iar atât timp cât activitățile de comercializare a produselor sub marca „Dobroflot” nu se intersectează în aceleași limite geografice, nu pot exista acțiuni concurențiale.

Astfel se poate constata că nici la data depunerii cererii de înregistrare a mărcii, nici la data examinării acțiunii, nu existau situații care generează conflict cu o altă marcă sau dacă titularul mărcii înregistrate utilizează marca doar în scop de blocaj.

Colegiul reține că, existența relei-credințe, condiție legală pentru anularea unei mărci înregistrate, este subordonată unor condiții cumulative legale, relativ la interpretarea dispozițiilor legale în materie: cunoașterea "faptului relevant" (adică a existenței și folosirii unei mărci anterioare) - elementul obiectiv și intenția frauduloasă - elementul subiectiv. Niciuna dintre aceste condiții nu se substituie celelalte, iar dacă s-a apreciat că există elementul obiectiv, instanța de judecată trebuia să analizeze cu aceeași rigoare și existența elementului subiectiv (dacă s-a constatat că există elementul obiectiv, elementul subiectiv nu se prezumă).

Colegiul civil constată că în prezenta cauză instanța de fond a derogat de la obligativitatea aprecierii întrunirii condițiilor necesare care să determine admiterea acțiunii formulate de "Yuzhmorrbflot" SA, limitându-se la aprecierea ca dovedită a celor evocate de reclamant.

Totodată, Colegiul consideră necesar a indica că, art. 1 din Protocolul nr. 1 al Convenției Europene a Drepturilor Omului se aplică proprietății intelectuale ca atare [Anheuser-Busch Inc. împotriva Portugaliei (MC), pct. 72)]. Este aplicabil unei cereri de înregistrare a unei mărci chiar și înainte de înregistrarea mărcii [Anheuser-Busch Inc. împotriva Portugaliei (MC), pct. 78] și a fortiori mărcilor înregistrate (Kamoy Radyo Televizyon Yayincilik ve Organizasyon A.S. împotriva Turciei, pct. 37).

În conformitate cu art. 94 alin.(1) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârâtului – proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.

Alin.(4) al articolului precitat stabilește că, dacă, fără a trimite cauza spre rejudecare, modifică hotărârea atacată sau pronunță o nouă hotărâre, instanța ierarhic superioară poate schimba corespunzător repartizarea cheltuielilor de judecată.

În consecință instanța de apel va pune în sarcina intimatului ”Yuzhmorrybflot” SA plata taxei de stat în mărime de 75,00 lei suportată de apelant la depunerea cererii de apel.

Corespunzător, circumstanțele faptice ale cazului dedus judecării în ordine de apel, Colegiul concluzionează că, argumentele expuse de către apelant în cererea de apel sunt întemeiate, Colegiul constatând cert că instanța de fond a soluționat eronat cauza prin admiterea pretențiilor din acțiune, în raport cu aspectele de fapt și de drept, admitând emiterea unei hotărâri neîntemeiate, fapt ce determină necesitatea casării acesteia cu emiterea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată va fi respinsă integral.

În conformitate cu prevederile art.385 lit.c), 390 din Codul de procedură civilă, Colegiul Civil, comercial și de contencios administrativ

d e c i d e:

Se admite cererea de apel declarată de reprezentantul apelantului, SRL „Viocris-Impex”, Iachim Anatol.

Se casează hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 11 martie 2021, adoptată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de SA „Yuzhmorrybflot” împotriva SRL „Viocris-Impex”, intervenient accesoriu Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală a Republicii Moldova cu privire la constatarea acțiunii cu rea-credință și anularea mărcii și se adoptă o nouă hotărâre, prin care:

Se respinge cererea de chemare în judecată depusă de SA „Yuzhmorrybflot” împotriva SRL „Viocris-Impex”, intervenient accesoriu Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală a Republicii Moldova cu privire la constatarea acțiunii cu rea-credință și anularea mărcii.

Se încasează de la SA „Yuzhmorrybflot”, în beneficiul SRL „Viocris-Impex”, cheltuielile de judecată în mărime de 75,00 lei.

Decizia este definitivă și executorie din momentul emiterii, însă poate fi

atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 2 luni de la comunicarea deciziei integrale, prin intermediul Curții Supreme de Justiție.

Președintele ședinței, judecătorul

Maria Guzun

Judecător

Ina Dutca

Judecător

Ala Malîi